BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII”

ANUL XV. — Nr. 2784

DIRECTORI FONDATORI:
E. EMILIAN şi E. MUNTEANU

DIRECTORI
AL. MUNTEANU
şi
N. PAPAGHEORGHE

BIUROURILE:
Strada Anghel Saligny No. 2.
Bucureşti

6 Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Duminică 5 Iunie 1938

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni . . . . . » 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari » 2000
Un număr vechiu . . . . . » 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON { Direcţia . . . . . 3.26.60 / Administraţia . . 3.26.60 / Redacţia 3.26. 69

Astă seară la Venus

Campionatul Europei la categoria „cocoş“

TOMA AUREL îl întâlneşte pe GINO CATTANEO

«Toma nu mai este un novice: rutina sa, călită la focul marilor întâlniri, suflul inepuizabil şi ardoarea cu care luptă sunt factorii cari ne determină să afirmăm că astă seară vom aplauda din nou pe un Toma Aurel, campion «cocoş» al Europei».

«Italianul Gino Cattaneo, adversarul compatriotului nostru nu reprezintă numai pe campionul oficial al Italiei ci, mai mult decât atât, palmaresul său ne arată un boxeur viguros, cu lovituri năpraznice şi realizator al unor performanţe de mare răsunet».

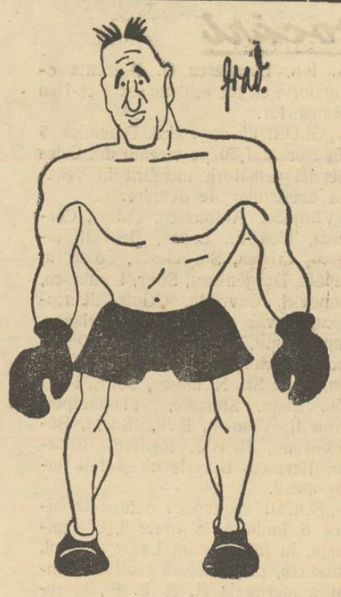

TOMA AUREL

Arena din Splai găzduieşte o luptă care poate deschide boxului românesc — atât de oropsit în ultima vreme — perspective de mare viitor.

Astăseară, pe stadionul Venus în cadrul unei reuniuni de o amploare neobişnuită — aceasta datorită eforturilor pe care le-a depus Municipiul — doi boxeuri, desemnaţi de forul conducător de pe continent — I. B. U. — îşi vor disputa titlul de campion al Europei la categoria cocoş.

Unul este compatrionul nostru Toma Aurel, fost deţinător al acestui titlu, celălalt italianul Gino Cattaneo, campionul cocoş al ţării sale.

După foarte îndelungate tratative şi tergiversări şi după ce la un moment dat ne resemnasem cu gândul că matchul nu se va face şi atare nu vom putea viziona în vara aceasta un campionat de amploarea celui de astăzi, totuşi, datorită eforturilor şi sacrificiilor neprecupeţite făcute de organizatori, campionatul a devenit un fapt îndeplinit.

Astăseară, pe ringul instalat pe gazonul vastei arene Venus, competitorii îşi vor disputa până la ultima energie un titlu la care visează orice boxeur, iar îndrăgiţii sportului cu mănuşi vor viziona comod — dar cu emoţii — din tribunele cochetului stadion, una dintre cele mai formidabile bătălii.

Precedat de o săptămână de înfrigurată emoţie, de nerăbdare pasionantă şi de o reclamă covârşitoare matchul acesta de campionat se va disputa într'o atmosferă de mare anvergură.

Valoarea excepţională pe care o reprezintă boxeurii ce formează matchul vedetă, perspectivele senzaţionale ce se deschid învingătorului, entuziasmul cu care este aşteptat Toma Aurel — acoperit de glorie în matchurile pe care le-a susţinut pe ringurile din Apus — şi forma de mare campion a boxeurului italian, sunt factorii cari învestmântează partida Toma Aurel — Cataneo, cu o haină de mare sărbătoare.

Dar, această partidă sau mai exact reuniunea de azi mai are un revers.

Ea vine şi tocmai la momentul oportun — să aducă o nouă redresare sportului cu mănuşi, odinioară în mare vogă, să-i umple o nouă doză de vitalitate şi să arunce un nou sâmbure de curaj organizatorilor, atât de resemnaţi în ultimii ani.

Va veni lume multă la Venus, se vor bate — credem — recordurile de asistenţă şi încasări, iar gala Municipiului va fi brazdă nouă, aducătoare de mari străluciri, organizărilor pugilistice viitoare. S'au mai ţinut la noi campionate europene cari au prilejuit apariţia pe ring a unor campioni de talia lui Oliva, Carlos Flix, Gustav Boch şi în urmă Poppy Decico.

Dar, nici unul dintre acestea n'au reuşit să captiveze mulţimea şi să sădească atât interes şi emoţie ca ciocnirea Toma Aurel — Gino Cattaneo. Explicaţia este cum nu se poate mai simplă. Nici Lucian Popescu şi cu atât mai puţin Gh. Axiotti nu s'au bucurat în rândurile mulţimii de popularitatea pe care a ştiut să şi-o creeze şi să şi-o păstreze adversarul de astăzi al italianului.

CATTANEO

Toma din nou în ring

Este lucru cert că vâlva pe care a stârnit-o această dispută şi emoţia de care este înconjurată se datoreşte sută în sută caracterului oficial şi de mare importanţă pe care ea o are.

E doar în joc un titlu continental!

Apoi, un alt factor determinant al interesului general ce se manifestă este prezenţa pe ring a lui Toma Aurel, incontestabil cel mai bun produs al boxului românesc şi omul care ne poate hărăzi — în momentul de faţă — satisfacţia celei mai frumoase victorii: acea de a aduce României un titlu mondial.

Toma Aurel este un mare campion. Pledează pentru afirmaţia noastră, şirul de impresionante succese pe care el le-a realizat.

Marea vedetă a ringului românesc n'a mai cunoscut de lungă vreme amarul unei înfrângeri, deşi a boxat numai în străinătate şi a întâlnit elita cocoşilor depe continent.

Deaceea, am spus mai sus, că se vor bate recordurile de asistenţă şi de încasări, deoarece mulţimea este dornică să vadă din nou la lucru pe învingătorul consacraţilor Sanchez, Mura, Machtens, Barras, Young Perez, Pladner, Eugene Huat, Colti, Angelmann, Ioseph Decico, Lorenzoni, Bataille, Librandi, Henry Hook, Jimmy Martin, Archibald, Jim Brady, Johnny Marius, Malton şi Huguenin.

(Continuarea în pag. IV-a)

Un interview de mare actualitate cu cel mai actual footballist din România

Auer ne vorbeşte despre

JOCUL LUI HUMIS RAPID IN C. E. C. ROMANIA IN CUPA MONDIALA

- „Nu plec dela F. C. Rapid” ne spune căpitanul şi antrenorul echipei feroviare

Interviewul acesta n'a fost prevăzut în programul «Gazetei Sporturilor» pentru numărul de astăzi. E drept: reflectam cam de multişor o convorbire cu Auer, pe care jocul de pe teren, sută la sută cerebral, ni-l făgăduia — excepţie în lumea footballiştilor — drept un interlocutor care poate susţine o discuţie cât de profundă. Cum însă în materie de interviewuri, «a căuta» e succedat mai întotdeauna de «a găsi cu greu» lăsasem în grija întâmplării convorbirea noastră cu «intelectualul footballului românesc».

Întâmplarea a venit însă mai... rapid — poate fiindcă e vorba de clubul cu acelaş nume — decât am fi crezut. Unde credeţi că ne-am întâlnit «omul»? Aţi ghicit: la un match... Dar nu la unul de football. Ci la box. La matchul de alaltăeri dela Giuleşti, dintre Cionoiu şi Milcoveanu.

Ni l-a arătat cineva:

— Uite pe Auer!

...Şi nu ne-a venit să credem. Cetăţeanul asta rotofeiu, cu o destul de onorabilă... suficientă abdominală, cu un uşor început de chelie, să fie acelaş cu footballistul care ridiculizează, dela match la match, pe toţi adversarii din România? Şi totuşi, era el. Ne-am verificat de îndată îndoiala, adresându-i cuvântul:

— Domnul Auer, nu?

— *Chiar el!* ne-a răspuns «Rici» într'o românească foarte aproape de calificatorul «curat».

Discuţia s'a angajat fără prea multe preambule, interviewatul dovedindu-se un om lipsit de reticenţe şi desbrăcat de orice abilităţi diplomatice.

Auer despre... Humis

— *Iţi place boxul, d-le Auer?*

— Imi plac toate sporturile când sunt practicate după un sistem. Sunt un adept al efortului dozat, al recordurilor realizate metodic, după pregătiri minuţioase şi ştiinţifice.

...Nu e mai puţin adevărat că am şi o mare admiraţie pentru sportivii ale căror mari performanţe se datoresc exclusiv calităţilor naturale.

— *Poţi să-mi dai un exemplu?*

— Da, da desigur. Şi unul de actualitate: Humis, centrul înaintaş al Venusului. Este, hotărât, un jucător cu calităţi excepţionale. Are viteză, o viteză cu un formidabil start de pe loc; are un shoot fulgerător, şi trage la fel de bine cu ambele picioare; deschide impecabil extremele şi, când e dispus, execută feinte de corp de un efect irezistibil. Joacă însă, intuitiv, iar nu ştiinţific. L'aţi văzut vreodată să conlucreze cu interii? Când nu acţionează de unul singur, el trimite balonul, aripilor. Este o tactică ce nu poate da totdeauna roade...

— *Crezi atunci că Humi e mai potrivit pentru alt post?*

— Nu, fără discuţie. *Trebue să rămână centru înaintaş.* Impresia mea e însă că abia peste un an, când se va identifica mai mult cu jocul de echipă, Humis va deveni jucătorul acela, mare, corespunzător calităţilor naturale pe care le posedă din belşug.

AUER

Auer despre... Auer

Auer îşi prezintă gândurile în fraze clare, categorice. In ideile lui nu găseşti contraziceri.

Il întreb:

— *Dar, dumneata? După unele opinii, aduci un aport mai mare ca extrem decât ca înaintaş centru.*

Răspunsul e, din nou, precis:

— Nu. Postul în care mă simt cel mai bine, e în centrul liniei de atac. Echipa are nevoe de un conducător pe care trebue să-l vadă în fruntea ei şi nu pe aripă. Am jucat timp extrem, fiindcă nu mă simţeam în perfecte condiţii fizice.

— *Ei, uite, a venit vorba de condiţie fizică. Ai putea să-mi spui, după care sistem ai dat Rapidului condiţia asta fizică extraordinară, datorită căreia e pe cale de a cuceri şi Cupa şi Campionat?*

De rândul asta, «Rici» e prudent.

— Nu răspund la astfel de întrebări. E secret profesional. Invit însă pe toţi care vor să-mi copieze sistemul, să asiste la antrenamentele noastre.

— *Cum te împaci cu funcţia asta dublă: antrenor şi jucător?*

— Destul de greu. E o muncă serioasă în care dacă nu ştii să-ţi dăruieşti efortul dai fiasco în ambele domenii.

Chestia cu Venus...

Profit de prilej:

— *Atunci, cum vei putea să antrenezi, din toamnă, aşa cum se svoneşte, şi echipa Venusului?*

— Mă întreb şi eu... Şi mă întreb cum a fost posibil să circule astfel de svonuri neserioase. Eu, abia o scot la capăt cu activitatea dela Rapid, unde dirijez patru antrenamente pe săptămână. Cum aş putea să mă ocup şi de Venus?... In nicio ţară din lume nu se petrec astfel de minuni. Aşa că, linişte: NU PLEC DELA RAPID pe care deocamdată ţiu să-l conduc spre turul doi al Cupei Europei Centrale.

— *Să-l conduci... Dar cum?*

— Duminecă facem un joc de antrenament la Braşov, în compania A. C. F. R. Apoi aşteptăm băeţii plecaţi la campionatul mondial, cu care ne vom stabili într'un cantonament depărtat de oraş până în preziua matchului cu F. C. Milan.

— *Crezi că aveţi şanse în partida cu italienii?*

— Dacă împotriva lui F. C. Milan vom face jocul din matchul al doilea cu Venus, e exclus să nu câştigăm cu o diferenţă de cel puţin două goaluri. Iar în deplasare, vom adopta jocul închis, pentru a nu pierde avantajul. Şi nu ne va fi greu.

Apoi, odată trecuţi de primul hop, ne prezentăm călîţi şi cu moral superior în turul secund... din care, cine ştie, poate că eşim toţ victorioşi...

O pauză. Cu arcada deschisă, Cionoiu evită totuş cu succes svâcnirile lui Milcoveanu, al cărui box apare par'că mai rudimentar ca oricând, astăzi, în plină lumină a soarelui.

— *Hai Cionoiu!*

N'ar fi deloc frumos ca «Nea Costică» să-şi deziluzioneze admiratorii şi să facă de ruşine Grant-ul. Cionoiu a câştigat deci

(Continuare în pag. III-a)

Misterul cuban a fost spulberat

Un redactor al „L'Auto”-ului a pătruns în tabăra sud-americană şi a stat de vorbă cu adversarii României

Echipa României s'a antrenat eri la Toulouse

TOULOUSE, 3. (Prin telefon). — Respectându-şi programul, echipa naţională a României s'a înapoiat astăzi la Toulouse, cu maşinile, în vederea antrenamentului fixat de conducerea expediţiei.

S'au format două echipe care au susţinut un match compus din 2 reprize a 25 minute. Băeţii au arătat o bună dispoziţie de joc, s'au mişcat în voe şi au shootat cu poftă la poartă. Terenul din Toulouse convine echipierilor României: iarba este de înălţimea celei dela Anef, iar suprafaţa e perfect nivelată.

După antrenament a urmat baia; după care lotul a fost cantonat la Hotelul Tivolier.

A sosit echipa Cubei

Misterul cuban începe să se limpezească. Un redactor al ziarului.

L'Auto a reuşit să pătrundă în tabăra exoticei expediţii culegând un material variat şi interesant.

Iată în întregime, reportajul ziarstulu francez.

«Din transatlanticul «Queen Mary» au debarcat astăzi jucătorii cubani. Ca şi colegii lor de continent, brazilienii, cubanii au adus cu ei ghitare şi baghetele de lemn de care se servesc pentru a bate tactul rumbei.

Onorurile de gazde le-au făcut d. André Picquenot, în numele Federaţiei franceze şi Humberto Angones, secretarul Legaţiei Cubei.

Cubanii nu sunt obosiţi de pe urma voiajului.

Primul care răspunde întrebărilor noastre e d. Josi Abella şeful expediţiei:

— Este o mare onoare pentru noi cubanii de a veni pe pământul ospitalier al Franţei, care ne oferă prilejul de a măsura posibilităţile footballului nostru alături de cel al ţărilor consacrate.

— *Care va fi, după dvs, cariera Cubei în Cupa Mondială?*

— Ştim că footballul european a realizat noi progrese în ultimii zece ani. De aceia nu nutrim ambiţii nemăsurate; dacă vom face o figură onorabilă în Cupa Mondială, ne vom întoarce mulţumiţi în Cuba. Ceiace ne interesează, e să tragem câteva învăţăminte utile pentru viitorul footballului nostru.

Am dat apoi de vorbă cu Fernandez, căpitanul echipei cubane.

— L'Auto? *Encantando* (încântat) *se bucură Fernandez.* Citesc de multă vreme jurnalul dv.

— Reprezentanţi oare dvs. cel mai bun football al Americii Centrale?

— Fără falsă modestie, vă spun că, după rezultatele pe care le am obţinut în ultimul timp, footbalul cuban e astăzi cel mai bun între Tropicul Cancerului şi Equator.

— *Ce stil de joc aveţi?*

— Calităţile principale ale jucătorilor noştri sunt: viteza şi suplleţea; ca tactică practicăm deschiderile pe aripi. E un sistem de atac care ne-a reuşit întotdeauna.

Sper că echipa noastră va place şi va confirma că prestigiul său în America Centrală este bine meritat. Avem şasesprezece jucători cu noi: Ayra, Canapales, Chorens, Barquin, Rodriguez, Alonso, Arias, Berges Ferrer, Fernandez (căp.) Socorro, Oliveiras, Tunas, Sosa, Tapia, Magrina.

— *Vă place Parisul?*

— Am visat multă vreme Parisul. Din păcate însă, vom rămâne foarte puţin aci, fiindcă trebue să ne ducem la Toulouse unde întâlnim Duminecă echipa României.

*

Delegaţia cubană a fost primită în gara Saint-Lazare la 18,50, de către d. Jules Rimet, preşedintele FIFA şi Delaunay secretar general.

La sediul Federaţiei franceze unde s'a servit cubanilor un vin de onoare, sud-americanii au avut plăcerea de a fi primiţi de d. Jose Rene Morales, ministrul Cubei la Paris.

Astă seară, Vineri, expediţia cubană a părăsit Parisul iar mâine dimineaţă sunt la Toulouse.

CORESP.

Campionatul mondial

ŞTIRI, STATISTICI ŞI PRONOSTICURI

Pozzo, selecţioneurul unic italian, a publicat echipa care va juca contra Norvegiei, cu excepţia extremelor pe cari le va desemna Duminecă dimineaţa. Echipa italiană va fi următoarea:

Olivieri — Foni, Rava — Perazzolo, Andreolo, Locatelli-Pasinati, (Biavati), Meazza, Pola- Ferrari, Ferraris II (Colaussi).

Cubanii poartă chiloţi extraordinar de scurţi, — scrie corespondentul ziarului «Nemzeti Sport» din Paris, care a văzut antrenamentul adversarilor noştri de mâine. Afară de Tunas, — despre care am relatat eri, — ceilalţi înaintaţi nu s'au distins cu loviturile la poartă. Apărarea cubană pare însă foarte tare, fundaşii fiind foarte rapizi şi energici.

Dintre jucători, cari au fost înscrişi la campionatul mondial, au jucat şi în 1934, următorii :

Germania: (6 plus 1): Janes, Lehner, Siffling, Muenzenberg, Szepan, Wagner, (Ultimul din echipa Austriei).

Olanda: (6): Weber, Anderiesen, Van Beel, Wels, Vente, Smit.

România (4): Bindea, Bodola, Covaci, Dobay.

Ungaria (7): Szabo, Zzuecs, Szalay Sarcsi, Taldi, Lazar, Vincze.

Cehoslovacia (5): Planicka, Burger, Kostyalek, Nejedly, Puc.

Elveţia (4): Minelli, Guinchard, Kielbolz, Abbeglen III.

Franţa (4): Mattler, Aston, Nicolas, Delfour.

Belgia (4): Van de Weyer, Smileinckz, Voorhff, Capelle.

Italia (3): Meazza, Ferrari, Monzeglio.

Brazilia (3): De Britto, de Oliveira, de Silva.

Suedia (2): Jonasson, Keller.

Indiile Olandeze, Cuba, Norvegia şi Polonia n'au figurat în turneul

(Continuarea în pag. IV-a)

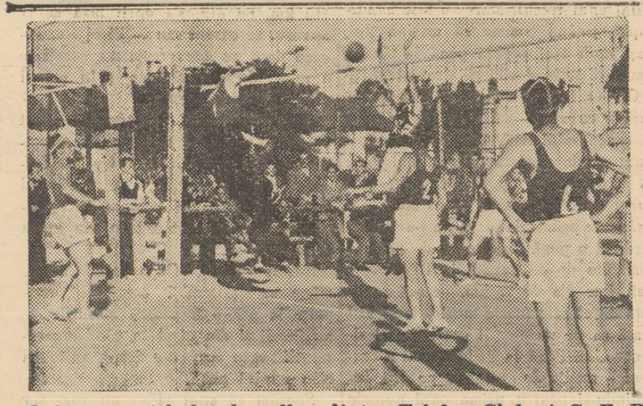

O fază a matchului de volley dintre Telefon Club şi C. F. R.

Repetiţia generală străjerească pentru serbările de 8 Iunie. SUS: Marele Voevod Mihai privind defilarea; alături d. Teofil Sidorovici, comandantul «Străjii Ţării».